

20; 10). Споредъ тѣзи заповѣдь забранено е да носимъ товары (Нее. 13; 15, 18. Іер. 17; 21), да ходимъ за кефъ (Исх. 58; 13, 14), да работимъ въ сѣяніе или въ жетвъ (Исх. 34; 21), да пригледвамы смѣтки, да отварямы дюкены въ панаиръ, или да имамы испытанія на ученицы-тѣ въ този святъ день.

Второ, Не стига обаче за богоугодно-то варденіе на Недѣлный день само да не работимъ, длѣжни смы и да го освятявамы. Господь ни дава шесть дни за свѣтскы-тѣ потребности, но той изысква отъ насъ да посвятявамы седмый день по единъ особенъ начинъ въ свято служеніе Нему, т. е. да го имамы за свято врѣме, и защото туй врѣме по опрѣдѣленіе-то Божіе е свято, длѣжни смы да не слѣдувамы свои-тѣ си пѣтища нито да намѣрвамы въ него своето си щѣніе, нито свои-тѣ си думы да говоримъ (Иса. 58; 13). Понеже Богъ най много ся прославя чрѣзъ очищеніе-то и освященіе-то на чада-та си, само онѣзи вардятъ Недѣлный День както изысква Богъ, които ся трудятъ въ него самы да бѣдѣтъ чисти сѣрдцемъ и святы, и ся грыжатъ за духовно-то просвѣщеніе и освященіе на другы тѣ, а развалятъ и нарушаватъ святость-тѣ на този день, всичкы които го не иматъ за святъ, но само за празникъ, сирѣчь за праздно врѣме, което да прѣминува въ праздны прикаскы, свѣтскы попеченія и плѣтскы наслажденія.

Христось показа голѣмо-то си благоговѣніе къмъ Св. Недѣлѣ и заповѣда на ученицы-